

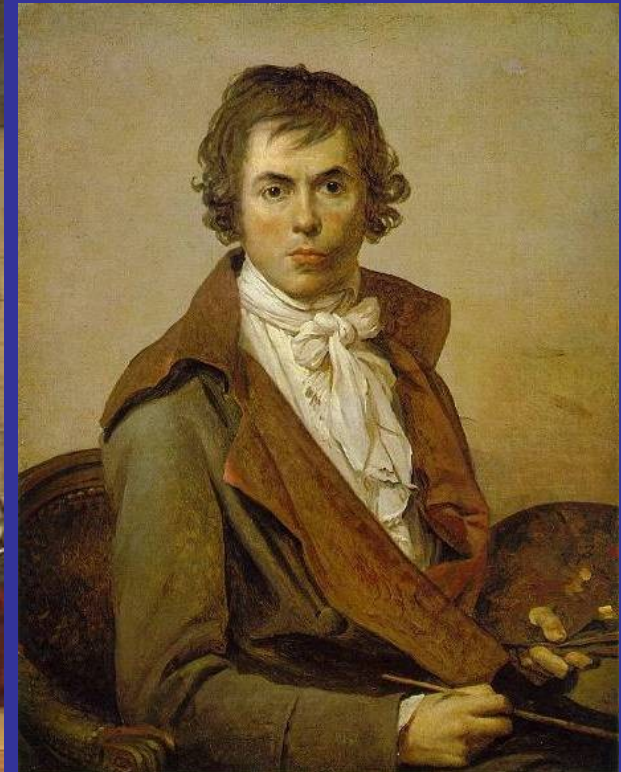
El Jurament dels Horacis

Jacques-Louis David

Oli sobre llenç 330 x 425 cm

Museu del Louvre. París
1784 - 1785

Neoclassicisme

Jacques-Louis David
(1748-1825)

Context històric:

El neoclassicisme francès s'originà en temps de Lluís XV i Lluís XVI, però fou durant la Revolució Francesa i l'Imperi de Napoleó que arribà a la màxima expressió. El model clàssic era el que volien seguir els revolucionaris, grans admiradors de la virtut i la severitat dels romans.

Fou també un art que rebutjava els estils precedents, barroc i rococó i de la classe social a la que representava, dels quals volia distanciar-se la nova burgesia.

Amors entre Paris i Helena, 1788

Anàlisi formal: elements plàstics

Línia i color

Dibuix precís: línies rectes

Personatges masculins i corbes en femenins

Contorns nítids
modelat escultòric
Cromatisme
supeditat al dibuix

gran naturalisme

Equilibri de color: vermell, gris, ocre
Colors brillants i clars.
(Les dues tonalitats blanquinoses
situades a l'extrem del llenç)

Destaca el roig de la túnica. Disposició simètrica dels colors, plens de simbolisme (passió i sang el roig)

Llum

Espai molt fred, sense atmosfera

Focus lumínic plenament raonat situat a l'extrem superior esquerra fora del quadre

Llum freda i estudiada

Ombres allargassades projectades en el paviment

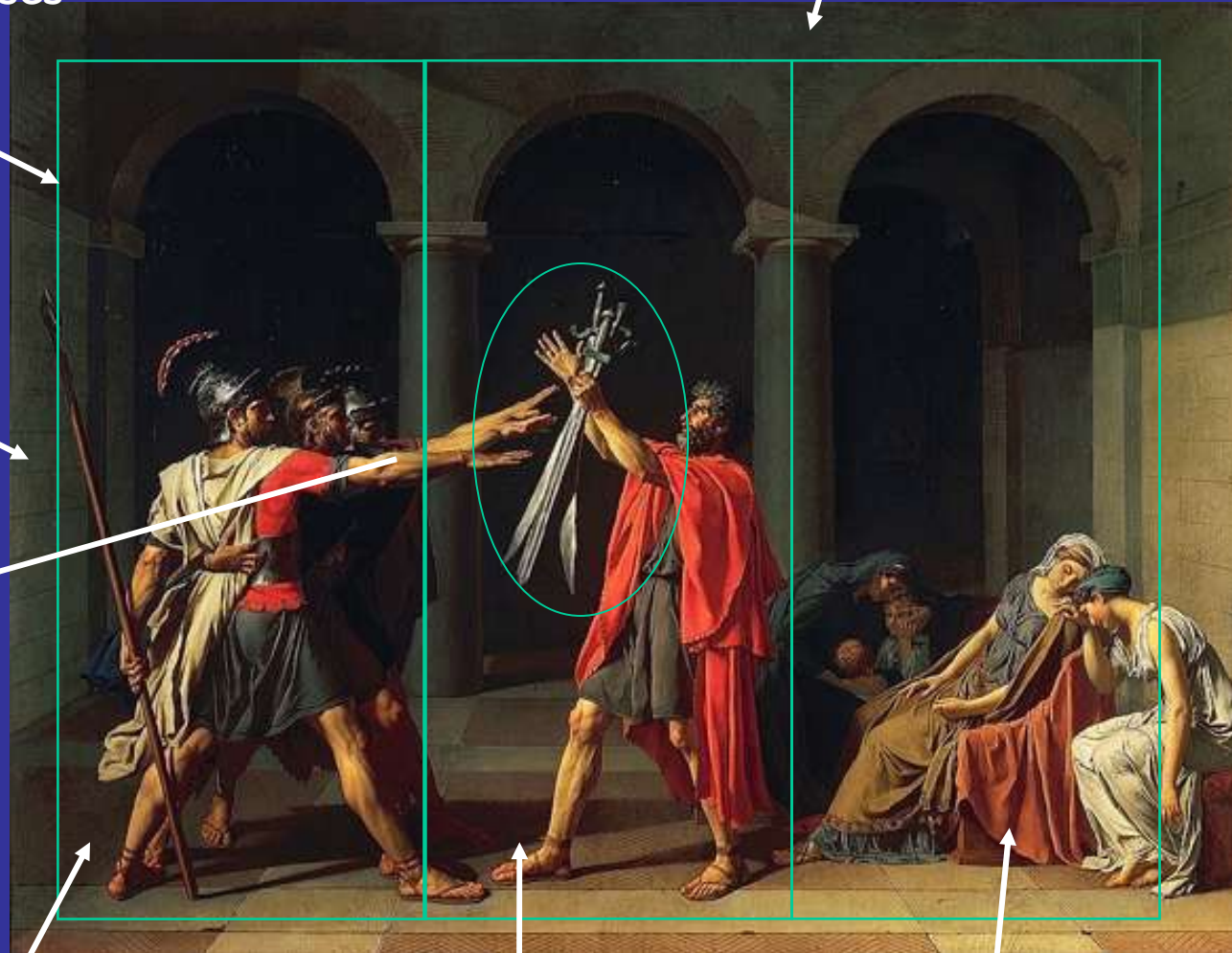
Composició racional (simètrica i equilibrada)

Escenari sobri i poc profund
(una portalada amb tres arcs de
mig punt sobre dues massisses
columnes d'ordre toscà)

Es parteix dels tres arcs del fons i cada arc
conforma un grup compositiu. Cap grup es toca.

Vestits com
antics romans

Centre compositiu

Constant el nº 3: tres germans Horacis, pare amb les espases, les dones i els nens

Línies estructurals:

Formes geomètriques
simples:

Rectangle el grup dels
germans i el pare.

Les cames triangles

Les dues joves de la
dreta també, etc.

Volums:

Modelat escultòric de
les formes: cossos
masculins musculosos,
enèrgics i vitals.

Abatiment i languidesa cossos femenins. Postures elegants
clàssiques

Tractament clàssic: tècnica draps mullats, túniques i robes
destaquen les formes dels cossos.

Perspectiva lineal

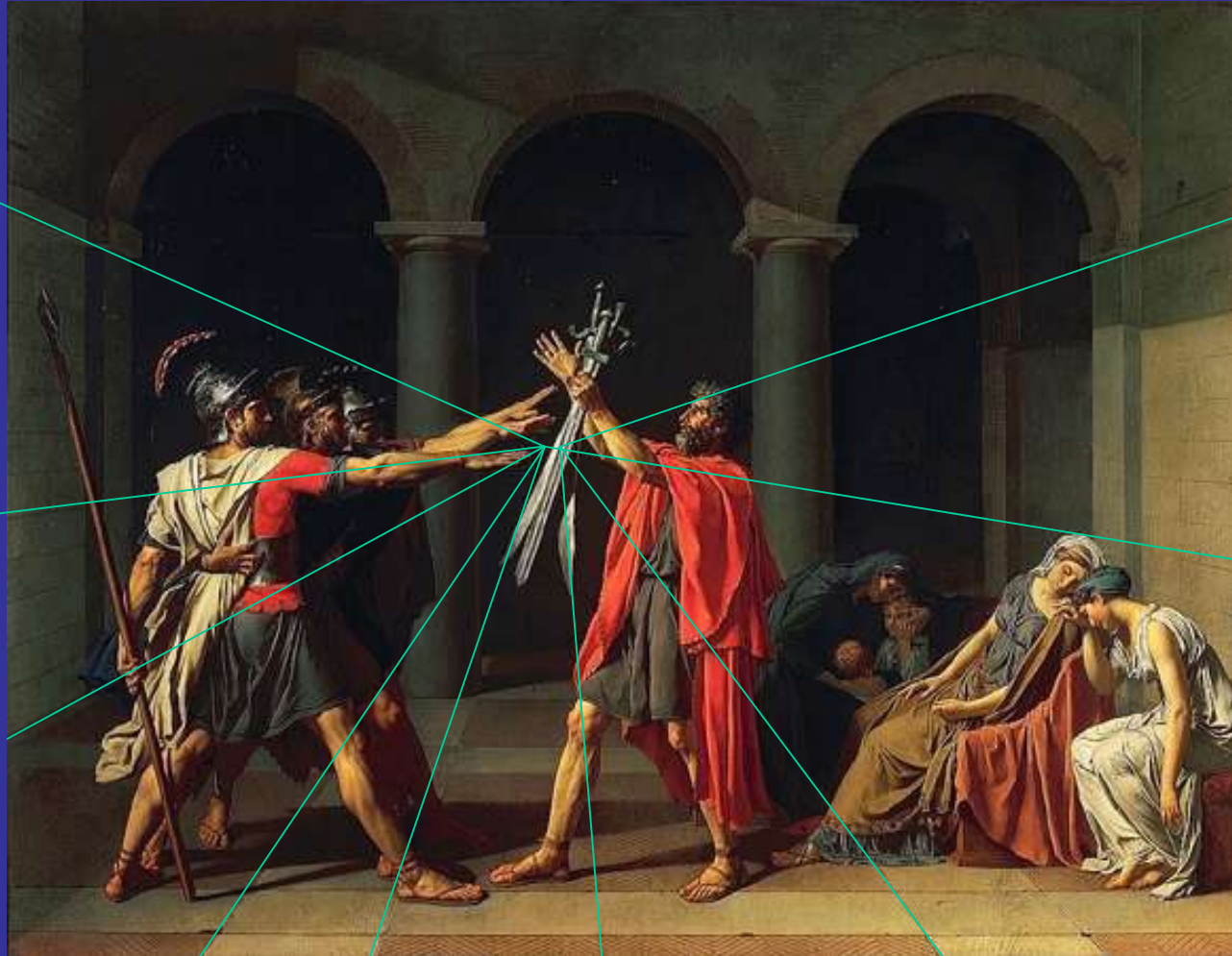
L'enrajolat del terra i les parets proporcionen una perspectiva lineal que té com a punt de fuga el jurament (les mans alçades dels tres germans i les tres espases alçades del pare).

Estança sense decoració.

Columnes toscanes.

Arcs de mig punt.

Elements arquitectònics romans.

Plans: disposició figures evoca relleus antics. Actitud forçada, idealisme. Teatralitat i artificiositat. Els arcs del fons semblen el decorat d'un teatre.

Ritme: Equilibrat. Reflexa un moment concret (del jurament). Repòs momentani però ple de força i resolució per part dels germans i el pare.

Curiositat

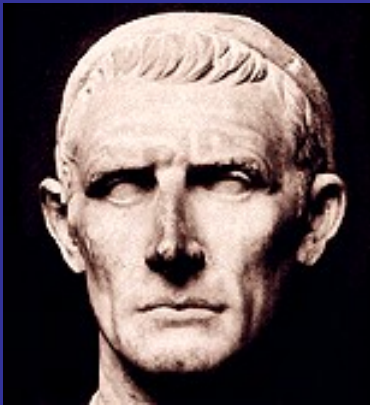

David hi va afegir una dona vídua amb un infant, segurament un recurs per afegir dramatisme a l'escena, ja que no apareixen en els relats clàssics.

Interpretació

Tracta d'un assumpte dramàtic i moral situat en el segle VII aC. Roma i Alba Longa es disputaven el domini de l'Itàlia central. Per dirimir quina de les dues ciutats seria la vencedora decidiren que lluitarien entre ells tres germans de cada bàndol. Per part de Roma els Horacis i per part d'Alba Longa els Curiacis.

Titus Livius (Tit Livi)
"AB URBE CONDITA"
(llibre I capítol 26)

Pierre Corneille
HORACE, 1640
TRAGEDIA en 5 actes
dedicada al Cardenal
Duc de Richelieu

David presenta el jurament, dels tres germans Horacis davant el seu pare, de matar els Curiacis per tal d'obtenir així la supremacia romana sobre els albanos.

Camil·la, promesa d'un dels tres Curiacis, desconsolada, plora simultàniament la pèrdua del seu enamorat i dels seus germans que marxen al combat. Va sobreviure un dels Horacis que matà a Camila dient-li:

David buscava inculcar als seus conciutadans l'esperit del deure vers la pàtria, a imatge dels Horacis. Tria el moment dels jurament per ser l'instant en que l'orgull i el fervor patriòtics són més intensos.

David tenia predilecció per temes heroics i patriòtics, cosa que preparà el camí a l'estil que vindria a continuació: el **romanticisme**.

Lluís XVI encarregà el quadre que fou exposat al Saló de 1785.

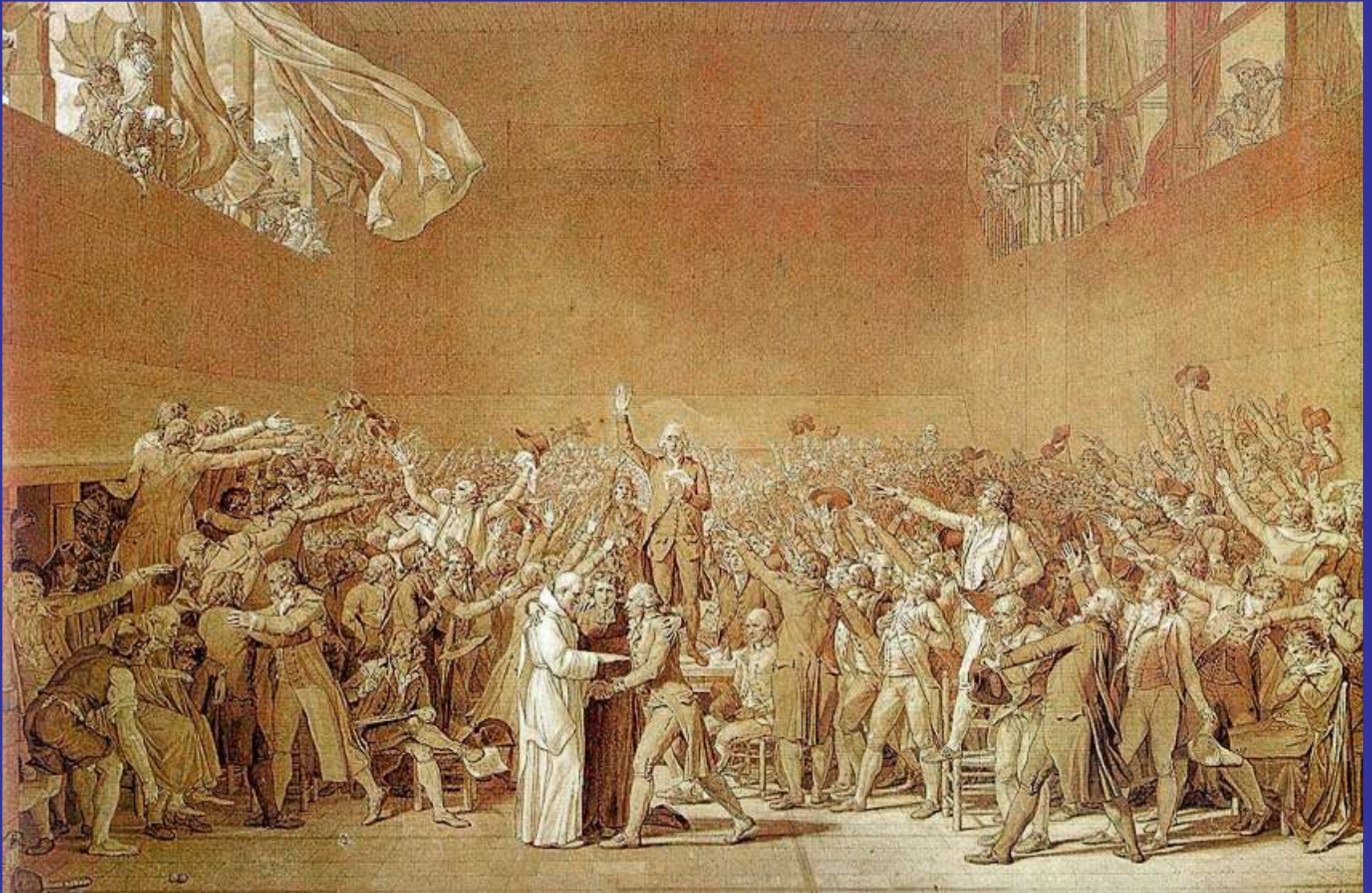
La funció fou clarament propagandística: El deure envers la pàtria està per sobre dels sentiments personals.

David és el màxim representant del neoclassicisme. La temàtica grega també fou Font d'inspiració, com a *La mort de Sòcrates*, 1787

Va posar els seus pinzells al servei dels ideals revolucionaris i participà activament en els esdeveniments revolucionaris.

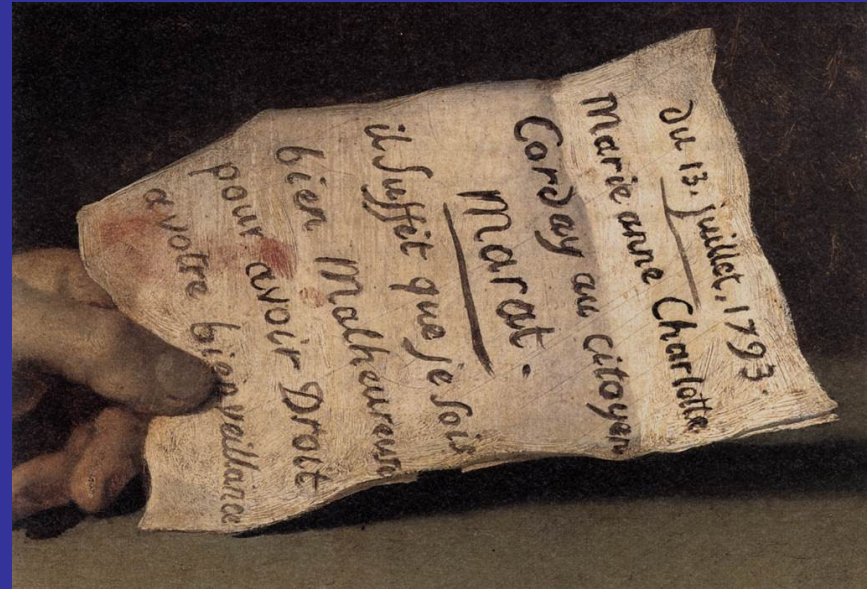
Jurament del Joc de Pilota, 1791, quan es constituí l'Assemblea Nacional i es posà en marxa la Revolució.

Els diputats en diversos actituds, estudi pel Jurament...

Maria Antonieta camí de la guillotina, 1793.

Mort de Marat
1793, etapa de la Convenció

Quan va caure el seu amic Robespierre, David fou empresonat, però finalment alliberat per la intervenció de la seva dona, que era reialista.

Retrat de Napoleó, 1797

David es convertí en un gran seguidor de Napoleó, amb qui va recuperar la seva posició artística i social.

Madame Verninac, 1798

Un altre quadre d'història antiga que van provocar gran entusiasme

La intervenció de les Sabines, 1799

Napoleó al pas de S.
Bernat, 1801

Fou el pintor de cambra de Napoleó

Coronació de Napoleó 1805-1807

Napoleó al seu estudi, 1812

Leònides a les Termòpiles, 1814

Retrat de Sieyès, 1817

Amb la caiguda de Napoleó, David s'exilià a Brussel·les, on seguí pintant retrats i quadres mitològics.

Mart desarmat per Venus i les Tres Gràcies, 1824